

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Muusvaagen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Muusvaagen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid86039/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Trækfuglene

Muusvaagen

Ih! see god Dag Hr. Laandraad! hvordanne staaer det til?
Der er saa læng' imellem De os besøge vil;
Det er jo mange Tider – et halvt Aar er det vist –
At her i disse Egne vi have søet Dem sidst.
„Ja, Kjere! jeg maae virke foruden Roe og Rist
„Og svære Embedspligter mig have fængslet list,
„Jeg veed det nok: man venter mig her med Længsel stor;
„Med Extrapost jeg derfor herhid fra Syden foer,
„Her har jeg saa det samme uendelige Slid;
„Og naar endda jeg rigtig blev lønnet for min Flid!
„Men mine Sportier falde bestandig saare smaa:
„Af Rotter næsten ingen, af Muus kun ganske faa.”
Det tykkes mig dog ikke; endskjøndt De siger saa
Og overalt min Kjere! man klager ogsaa paa:
De gjør Dem selv betalt udi Bondens Høns og Lam,
Og er det sandt, mig rykkes: det næsten er en Skam.
„Hvad snakker De om Bonden? jo den Karl! luur De ham –
„Det skader ham slet ikke, engang han faaer et Ram:
„Min Sportulering, skriger han altid paa, er dyr;
„Jeg taer kun for Udpantning mit lovlige Gebyr.”
Ja saa! jeg har og kjendt Dem jo som en ærlig Fyr;
Der med en sjælden Strenghed Skin af det Onde skyer:
Men Embedsmænd beklilles saa ofte, kan jeg troe,
Gid Deres Ret saa lovlig, De nyde maae i Roe.

St. St. Blicher

Stillitsen

Smukke Fugl! Du som saa tarvelig
Tager Føden Din af Tidsler;
Vakker er din Sang, thi blidelig
Som en Kilde den henrisler.

Men ved slig en Kost hvorledes kan
Du dog Lyst til Sangen finde?
Kan en Digter da ved Brød og Vand
Lade Digteraaren rinde?

„Netop Kjere! Skjalden sulte maa;
„Synger bedst, naar han er sulten,
„Siig mig, hvor en fœed Poet Du saae!
„Neppelig ved Skriverpulten.

„Det forstaaer sig: sulte reent ihjel
„Maae han ei, Jeg har en Broder,
„Som i Buur befinder sig ret vel,
„Men maae trælle for sit Foder.

„Rigtignok: hans meste Tid gaaer bort
„Med hans Ædekop at trække;
„Men selv det Opmærksomhed, skjønt kort
„Kan for ham hos Mange vække.

„Men han venter og, naar han er død,
„At hans Skind udstoppet bliver.
„Denne Løn, min kjere Mand! er sød,
„Og hans Hjerter kjønt opliver.”